

521.838

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLTETEK NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 193. SZÁM.

ÁRA: 50 FILLER

VASARNAP, 1952 AUGUSZTUS 17.

MAI SZÁMBÓL

A tervkölcson-sorsolás műsora (2. oldal). — Üzemeink táviratai Rákosi elvtársához (3. oldal). — Alkotmányunk 49. paragrafusa (4. oldal). — Harcban az augusztus 20-i felajánlások teljesítéséért (5. oldal). — A kommunizmus építésének országából (6. oldal). — Hencsida eleget tett beadási kötelezettségének (7. oldal). — A megyében 28 új termelőcsoport alakult (7. oldal).

Még nagyobb béketettekkel Alkotmányunk megünnepléséért

A magyar dolgozó népnek soha nem volt alkotmánya. Csak törvények voltak, amelyeket tűzzel, vassal, vérrrel és könnyel írtak. Sérthetlenségük felett esendő- és rendőrpribékek szuronyai őrkdtek. Ezek a törvények azt hirdették: joga csak az uraknak van, de azoknak aztán korlátlanul a dolgozók osztályra és a bot, a robot, a gyermeknek korai halál, betegség, nyomor. Hányan és hányan szerettek volna akkor is iskolába járni, jó könyveket olvasni. De az iskolák, a főiskolák padjai a gazdagok gyermekeivel telek meg. A hát elaradt a rengeteg munkában, olvasni nem jutott idő és a könyveket sem a szegényeknek írták. A grófok és bárók, a bankárok és gyárosok selege a nyaralóhelyeken, kastélyokban dőzsölt s szerie az országban 3 millió köldös tengelte életét, mert még morzsa sem jutott az urak asztaláról. A földjüket pedig akkor is ontották a természet, de az ingyencölök isereháda elherdálta volna a kincset, ha megannyi lett volna is. Költönnk hányzor és hányzor énekelték meg verseikben a magyar munkás, a magyar paraszt kecserves sorsát s jósolták „meg boldogabb jövőjét. Jórésztük akkor még nem tudta, hogy a szovjet katonák hősi kionított véréből születik meg az addig csak vagyakban élő szabadság. A nép szabadsága.

Van már alkotmányunk s ez az alkotmány ezerszer drága nekünk. Új, felszabadult életünk törvénye ezt hirdeti, ezt harsogja minden beütéssel, minden sórával: A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé. Megszűnt a zsarnokság és önkény uralma, szabad lett végre a nép és a Szovjetunió baráti segítségére támaszkodva egyre erőteljesebben építi a maga jobb gazdagabb életét.

Ha régen törvény élé kerültünk — írja levelében Kovács Antalné Hajdúszoboszlóról — nekünk soha nem volt igazunk. A szegénységgel jogfosztottság is jart. A törvény előtt csak a zsiros kulának lehetett szava. Földünk idegen volt az állam, ellenségeink eszköze volt a karhatatón. Elverték földünk még a gyermekeinket is, mert arra tanították, hogy a születik lenéze, szégyelje hogy szegény. Mintha arról mi lehetünk volna. Menyvi szivfájdalmat, keserűséget okozott nekünk a mult a nélkülözés mellett. Ma boldogan élünk családunkkal, mert az állam a miénk, bennünket segít és miénk az alkotmány, melyben ma már a mi jogaink vannak lefekelve.

Ma testvéri békességben öntük együtt a román nemzetiségiekkel. Alkotmányunk számukra is teljes egyenlőséget, munkához művelődéshez, tanulásához való jogot biztosít. Hortthy Magyarországnak a nemzetiségiek még nagyobb nyomorban éltek, mint az anyaország népe. Az iskolákban csak uszítást tanultak a gyerekek, románygyűlöletet és más népek gyűlöletét. Így írről Pántya Vince körösszegapáti dolgozó paraszt:

— Nagyon nehéz dolog volt itt a multban a nemzetiségieknek. Öldöztek bennünket, még a gyerekeket is ránk uszították. Mint ha mi nem is jettünk volna. Emberek, Még anyanyelvünket sem

beszélhettük, csak titokban. Ma Gyulán külön iskola van a nemzetiségi gyerekek részére, van saját kultúreszportunk.

Alkotmányunk szerepe valamennyi becsületes dolgozóból még nagyobb munkakedvet, lendületet váltott ki. Ezrével és tízezrével születtek felajánlások alkotmányunk ünnepeinek méltó megünneplésére. A felajánlásokban benne van népünk szíve, a párthoz az alkotmányhoz való ragaszkodás, hűség. Így születettek olyan eredmények, mint a Járóműjavítóban Szőlősi Janos ifibrigádjának eredménye. Szőlősi-brigád 4 darab fecsialváz tervenfelüli elkészítését vállalta augusztus 20-ra s felajánlata már augusztus 13-ra teljesítette. Berettyóújfaluban Abrán Károly, az állami gazdaság dolgozója 82 literes fejési állagát 9,7 literre akarja emelni alkotmányunk tiszteletére. Teljesítése már most 10,2 literes fejési állag.

Igy formátódnak hősök, a munka nagyszerű hősei üzemeinkben és falvaink az alkotmány ünnepeire indított lelkes verseny kohójában. Ma már öröm a munka, mert mindenkinek joga van hozzá. Kötelesség is egyben, mert ettől függ drága hazánk további erősödése. Dícsőség a munka élővonalában haladni, mert a hazafiságnak ma egyik legjobb, leg-hűbb kifejezője, ki milyen erősen fogja kezében a szerszámot, hogy teljesíti az állammal szembeni kötelezettségét.

Alkotmányunkat a Szovjetunió példája nyomán a párt és Rákosi elvtárs alkotta. A Szovjetunió hő katonáinak harca adott azaz sokat szenvedett népünknek. Hazánk ma már jelenti e nagy határt, a földet, melyet őseink verejtékkel műveltek, és hasznát az urak tették zsebre. Jelenti a fákat és bokrokat, melynek árnyékában megpihenhetünk, jelenti a Balatont, ahol egy-nyi munka után vidám szórakozás várja a dolgozókat. A gyárakat jelenti, melyben nem görnyed már a munkás, hanem gépeknek araként, parancsolójaként magának dolgozik, a kultúrathonokat, a villanyt jelenti, az egészséges csecesemóthonokat, ahol a jóvóreménységei, életől sugárzó, nevető gyermekeink nönnek fel.

Ünnepejük hát még nagyobb béketettekkel alkotmányunkat. Fokozzuk harcunkat béketervünk mielőbbi teljesítéséért és ülteljesítéséért. Dolgozó parasztságunk adjon még több zaponnak a hazának, erősítve vele országunkat s a békeért küzdő népek nagy seregét. Jobb munkánkkal tejezzük ki halánkat a Szovjetunió, pártunk és Rákosi elvtárs iránt. Már csak három nap van hátra alkotmányunk ünnepeig. Csapjon még magasabbra a verseny hangja és a három nap alatt üzemekben és a falvakon. Ne legyen egyetlen olyan dolgozó, aki ne teljesítene a pártnak, Rákosi elvtársnak adott szavát. Alkotmányunk kimondja, hogy a haza védelme a Magyar Népköztársaság minden polgárának szent kötelessége. Védjük hát még nagyobb béketettekkel, a munka mezején szabad hazánkat. Most ezt kívánja földünk a haza védelme, a béke erősítése. Ez legyen válaszunk azoknak, akik újra vissza szereznek hozni a jogtársaságot az úri bihangok örökre letűnt hatalmát.

Hajdú-Bihar. készül a berettyóújfalui Ünnepi Vásárra 15—20 millió forint értékű áruval várja a szocialista kereskedelem a látogatókat

Nem szégyenkezhet a berettyóújfalui járás, az ott lakó dolgozó parasztnak is becsülheteli kötelességük száz százalékosan teljesíteni beadásukat. Néhány százalék azonban még hiányzik a százhöz — a legnehezebben begyűlő mázsák, amelyekért talán a legszörnyebb harcot kell folytatni. A telkesedésben, az akarásban nincs is hiány, ezért biztosak lehetünk, hogy az Újfalui Ünnepi Vásár napjára eleget tesz a járás beadási kötelességének. A sikerért szállunk ma harcba — a biztos győzelembe vetett hittel — a népevelők, akik felkeresik a tizenhét község még elmaradt dolgozó parasztjait és a felmaradt szónak lesz is fogadalmja!

Ujfalui és a járás községein kívül az egész megye az Ünnepi Vásár lázában ég. Szerény készüldés folyik mindenütt. Vasalják az ünneplő ruhákat, fenyésztik a cipőket, tisztítják, szépítik, csinosítják magukat a lányok, úgy mint Verebi Viola, a berettyóújfalui állami gazdaság egyik dolgozója. Most lelt kész az új ruhája, abban megy Ecsedi Pállal, a gazdaság legjobb vontatásával a Vásárra.

Az érkezőket zenezóval, rög-tönzött műsorral fogadják. Szabadtéri színpadot állítanak fel úgy az állomás, mint az autóbussz megállóhoz, ahol a legjobb újfalui és megyei kultúreszportok szórakoztatják a Vásár látogatóit.

Temérdek áru lesz a Vásáron. Szerény becslés szerint 15—20 millió forint értékű. Sokak szerint még ennél is jóval több. Néhány adat a várható felhozatalból: 2—3000 darab állat, 100 mázsa kenyér, 5000 darab cipő, 15.000 darab szemje, 200 hektó bor, 600 hektó sör (kb. 200.000 pohár), kb. száz ezer adag fagyalt, 50 hektó szeszital, 25—30 mázsa kobászsza, állami és parizer s az ételek, italok hűtésére két vagon jég. Ezenkívül tíz lacikonyha, 3 étterem, sok-sok ital- és ételsátor várja az ünneplő, vígadó közönséget.

Épülnek a pavilonok. Reggel már négy óra után kopácsolás zaja veri fel a Dózsa György út, a Kossuth utca, a Piacér, az Ady Endre utca és még sok-sok utca környékét. A Debreceni Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat a legfrissebb: már több nagyon szépen felkészített, kész pavilonja várja a Vásár megnyitását. A dekoratörök Pocsai és Debreceni elvtársakkal az élen készítk a feliratokat: szombaton délióit az egyik italsátor, amelyen ez volt olvasható: Palackozott borkóstoló.

A borkóstolóóról jut eszünkbe hogy a héten, amikor kint jártunk az állami gazdaságban, Gorzsás Pál elvtárs a gazdaság egyik legjobb borjogadója állított meg bennünket. A borkóstoló felől érdeklődött. Azt mondta akkor: végig kóstolja valamennyit. „Aztán nehogy azt higye, hogy ki fog raitam. Nem evőztek le engem a

komédiák sem a versenyben. Most is 160 százalékos eredménnyel vezeték előtűk.”

Gorzsás Pálék 800 forintot tettek félre. A Pali gyerekek ruhát, az asszonynak selyemkendőt vesznek. A kis unoka meg vásárfiál kap, ott lesz ő is a körhintázók, hajóhintázók között.

Körhinta, hajóhinta volt a mult vasárnapban is. Mégis ezekről a vásárokról keserű szájjal tértek haza a vásárlók. Ritkaság számba ment, akik nem csaptak be az eladóknak. Kehes lovakat hártottak fel a kucpeczek, csak mikor hazaért az új tulajdonos, akkor vette észre, hogy dögróváson van a „paripának” veti állat. Nagy Imrénét a gazdaság egyik csoportvezetőjét a kereskedők csapták be. Piroska lányának ruhaanyagot vásárolt. Három méterért fizetett, félméterrel kevesebb volt, amikor otthon megmérte. Többen azt mesélték, hogy a fiúgyerekek vetétek kabátot és a kereskedő sokkal szűkebb, sokkal silányabb leánykabátot csomagolt be. Nagy volt aztán oda-haza a „meglepetés”.

Most a szocialista kereskedelem legszebb áruit kaphatók majd az Ünnepi Vásáron. A Ruházati Bolt, az Állami Áruház, a Népbolt, teherautószármazá szállítja ki a magyar ipar ékességét és mindenki beszerezheti a pavilonokban szükségletét. A MEZŐKER gyümölcsről gondoskodik. Három vagon gyümölcs érkezik az Ünnepi Vásárra, amelyet beszerzési áron adnak el a fogyasztóknak.

Tegnap már hatszázna is többen fáradoztak azért, hogy díszes kivitelű pavilonok fogadják a Vásárra érkezőket. A balmazújvárosi földművelésügyi dolgozói is azon munkálkodtak, hogy pavilonjuk ne maradjon el a többi mögött. Az eddigiek azt mutatják, hogy méltó lesz, állja a versenyt!

A nagyüzemi mezőgazdaság termelvényei is ott lesznek az Ünnepi Vásáron. Végig a Kossuth-utcán lesz a terményvásár, ahol a beadásukat becsületesen teljesítők szabadpácson adhatják el búzájukat, árpájukat, rozsukat.

Az állami gazdaságok tenyészállataikkal vonulnak ki. A berettyóújfalui állami gazdaság öt gyönyörű tejtűrt, négy kos, öt birkát s gyönyörűen fejlődő mesterségesen nevelt borjúkat állít ki, hirdelve a nagyüzemi gazdaság nagyszerűségét és fölényét. A gazdaság vásárolt is: öt lovat vesznek. Így gyarapodnak, gazdagodnak. Ott lesz a legszebb tengeri is — Bíró Imre munkacsapatának jó munkáját hirdeti, — ricinus, len, stb., amely ebben az esztendőben terem a gazdaság földjén.

Ácsolják a szabadtéri színpadot is a sporttelepen. Ott, ahol délután nagyszabású sportmúsor lesz, olimpikonok részvételével. Este azon-

ban a színpadon kigyullanak a reflektorok s a fényben a megye legjobb kultúreszportjai, valamint a Csokonai Színház tagjai és a MAV. Filharmonikus Zenekar szórakoztatják az érdeklődőket.

Készül az öt éves terv kiállítás is. Tegnap szállították ki a megyei dokumentációs anyagot, amely beölti a járási tanácsház eszteti nagytermét. Több képen magukra ismerhetnek az újfalujak, de a megye szinte valamennyi községének városának bemutatja nagyszerű fejlődését, azt az utat, amelyet 1945 óta megtett Hajdú-Bihar.

Végül álljon itt a berettyóújfalui Ünnepi Vásár programja: Délelőtt 8 órakor lesz a vásár ünnepélyes megnyitása, Nagy József elvtárs a járási pártbizottság titkára mond ünnepi beszédet, amelyet a Stádióngyven hangszórón közvetít a vásár résztvevőkhöz. Két órakor rendezik a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok közötti lövésnyit, akadály- és kocsiversenyt. Tíz órakor kerül sor a nap egyik fénypontjára, a Megyei Öt éves Tervkiállítás megnyitására. 11 órától népi asztaltenisz és röplabda-mérkőzések lesznek.

Délután 2 órakor a sportpályán a Béke szpartakiád döntője előtt Takács Károly kétszeres olimpiai bajnok üdvözli a megleltenteket, majd a versenyes után a D. Honvéd a Bp. Elektromos Vasással Est lesz a sporttelepen felállított szabadtéri színpadon, majd este 10 órakor utcabállal fejeződik be az Ünnepi Vásár.

Alkotmányunk ünnepe a berettyóújfalui Ünnepi Vásárra a menetrendszerinti vonat és autóbusszjáratokon kívül „mentesítő” járatok lesznek — a csoportos jelentkezőktől függően.

A vonatokra legalább 8 résztvevő esetén 20 százalékos, 25 résztvevő esetén 33 százalékos, 100 résztvevő esetén 40 százalékos, legalább 400 jelentkezőnél 50 százalékos utazási kedvezményt biztosít a MAV.

Autóbusszon való utazásnál jelentkezőkre való tekintet nélkül 20 százalékos meneldikvezményt ad a MAVAUT. Csoportos jelentkezési ügyeket mindenütt a helyi tanácsokhoz kell bejelenteni, ahonnan a megyei közlekedési osztályra továbbítják.

Felejtethetlen nap lesz augusztus 20-án, Alkotmányunk napján Berettyóújfaluban az Ünnepi Vásár. Megyénk minden dolgozójának kellemes szórakozást nyújt.

NEVETŐ, VIDÁM FIATALSÁG

Nem kell már félni a munkanélküliségtől, a megáztatásoktól, soha nem remélt jövő vár a most felnövő nemzedékre. Általános és középiskoláinkban tízezerszámra tanulnak munkás és dolgozó parasztfiatalok, hogy felkészüljenek a szorgos alkotásokban kimeríthetetlenül gazdag életre.

A körösszakáli községi alapszervezet vezetősége gondoskodik a párt további erősítéséről

Most, a nagy nyári munkák idején, az aratás, cséplés és begyűjtés munkálataiban a pártokivüli becsületes dolgozók százai és ezrei tüntek ki. Beadási kötelezettségük teljesítésével bizonyítják be a dolgozó nép állama iránti szeretetüket, ragaszkodásukat. A pártokivüli becsületes dolgozó parasztek legjobbjainak pedig a munkásosztály elcsapatában van a helyük. Eppen ezért pártvezetőink úgy foglalkoznak velük, mint pártunk jövőjének tagjelöltjeivel, tagjaival. Neveljük őket, hogy pártunk tovább erősödjék, tovább mélyüljön a munkás-paraszti szövetség.

Pártunk további erősítését Körösszakálán a községi pártvezetői vezetősége nem hiszi a véletlenre, hanem tervszerűen irányítja a pártépités területének e fontos szakaszát. Nem várja meg, hogy önként jelentkezzenek, kérjék felvételüket a pártba. A pártvezetői vezetőség, Tóth Imréné elvtársnő, párttitkárral az élen, nyilvántartásba veszi azokat a dolgozó parasztokat, akik mostani munkájukkal bebizonyították: érdemesek arra, hogy a Magyar Dolgozók Pártja tagjelöltjei sorába kerüljenek. Körösszakálán a pártvezetői vezetőség eddig 15-16 olyan dolgozó parasztot vett nyilvántartásba, akik a községben példát mutattak a jövő évi kenyér biztosításáért folytatott harcban. Olyan dolgozó parasztek ezek, mint Szakadát György, Gál Péter, Kovács József, akik elmentek a nagy nyári munkákban, de elmentek a beadási kötelezettségük teljesítésére is, jóval túlterheltek beadási kötelezettségüket.

Mint pártunk jövőjének tagjelöltjeit, a pártvezetői vezetőség nemcsak a nyilvántartásba vette őket, hanem a nevelésükkel is foglalkozik. Egyrészt az elméleti képzésük továbbfejlesztéséről gondoskodik, másrészt pedig pártmegbízottságukkal, a nevelés egyik fő eszközével látja el őket. A nevelő munkát a pártvezetői vezetőség nem most kezdte el. Már a múlt évben is azokat, akik elmentek a mezőgazdasági munkában, mint például Szakadát György, Gorbódi György és K. Szakadát János, bevonták a pártoktatásba. Ők a mostani oktatási évben már középfokú politikai iskolákban vesznek részt, a többiek is kapcsolódnak az oktatásba, hogy mire felveszik őket pártunk tagjelöltjei sorába, már alapszabályukat ismerjék pártunk politikáját, célját. A most folyó politikai is-

kola hallgatóságok a kiválogatása során — amikor Tóth elvtársnő beszélget velük — kiderült, hogy örömmel vesznek részt az oktatásban és megismerkedésnek veszik ezt a gondoskodást a párt részéről.

Az elment dolgozó parasztokkal való foglalkozás eredménye legjobban lemérhető K. Szakadát János példáján. K. Szakadát János, Atyim Péter és Turi Gábor az ötvényes házasparaszti népmunkások foglalkoztak. Az állandó nevelő munkának lett is eredménye. K. Szakadát János elsőnek aratta le gabonáját, elsőnek csepegtetett és teljesítette beadási kötelezettségét. Ezután ő maga is együtt ment a párttag nevelőkkel agitatálni a gyors beadás érdekében. Sőt ennél többet is tett. A múlt heti népmunkások értekezletén vállalta, hogy a Sztálin-utcaban lakó dolgozókkal rendszeresen foglalkozik. Vállalását szombaton már teljes is vállotta, amikor a hármias típusú termelőszövetkezi csoport alapszabályzatáról beszélgetett velük. De nemcsak agitatál a szesz fejlesztése mellett, hanem — mint nevelővel — illel — jó példával jár élen ezen

a téren is. Már tagja is annak az előkészítő bizottságnak, melynek célja: egy új termelőszövetkezi alakítása Körösszakálán.

Ugyanígy részt vesznek a nevelő munkában a többi elment dolgozó parasztek is. A pártvezetői jó munkát végezt, nemcsak saját belső ügyeivel tördött, hanem bátran támaszkodott a becsületes pártokivüli dolgozókra. A pártvezetői jó munkáját igazolja az, hogy a községben csak két embert kellett elszámoltatni, mert nem voltak eleget a törvényben előírt kötelezettségeiknek.

A körösszakáli pártvezetőség tehát a nagy munkák idején is szemelőtt tartja pártunk erősítését. „Előbe megy” a becsületes pártokivüli dolgozóknak és rábízottak, hogy nekik a legjobbak között van a helyük. A pártvezetőnek ez a munkája — és csakis ilyen irányú munkája — biztosíték arra, hogy a pártvezetői vezetőségnek tovább erősödjék Körösszakálán és jövőre még szőbb eredményekről számolhatnak be az ottani pártvezetői vezetőségének tagjai.

ALKOTMÁNYUNK 49. PARAGRAFUSA

Nagy és kegyetlen volt az elnyomás minden dolgozó felé az utak Magyarországon, de különösen nagy volt a nemzetiségi kisebbségek felé. Ezeknek a tökések és főbirtokosok igazán kívül még a nemzetiségi elnyomás súlyos terhét is viselniük kellett. Az urak, hogy leplezzék népellenes csibészéseiket, azt, hogy ők maguk a nép igazi ellenségei, a dolgozó nép minden nyomorának és szenvedésének okát a nemzetiségek nyakába sózták. Uszították, rágalmazták, féktelen gyűlöletet szítottak ellenük. A sovinizmus mérgevel ojtották be a magyar dolgozókat.

Ebből a céjből, az ő jóvoltukból születtek ilyen és ehhez hasonló versek:

„Szerb, cseh, román nem ember, Mind egy szál sörpörd el.”

Ez a seprűzés azonban fordítva sikerült: a nép seprűzte el az urakat. Megdőlt hatalmuk, leomlott hazugságjuk kártyavára: mindenkinek megismerhette őket.

Sztálin elvtárs bölcs szavai ebben az esetben is beigazolódtak: nem lehet egy népet megsemmisíteni, de kizsákmányolókat, elnyomókat igen.

Azóta már Dunajevszkij örökbe-

csü daljainak szabadon szárnyalnak hazánkban is. Beköltöztek minden dolgozó szívébe:

„Egyik ember annyit mint a másik... Mennyi munkát végez annyi ér.”

Ezt a megváltozott viszonyt a különböző nemzetiségű dolgozók között így rögzíti Népköztársaságunk alkotmányának 49. §-a:

(1) A Magyar Népköztársaság polgárai a törvény előtt egyenlők és egyenlő jogokat élveznek.

(2) A polgárok bármilyen hátrányos megkülönböztetését nemek, felekezeti vagy nemzetiségek szerint a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Népköztársaság a területén élő minden nemzetiség számára biztosítja az anyanyelvén való oktatásnak és nemzeti kultúrája ápolásának lehetőségét.

Körösszegapátiban Argyelán Lőrincében a nemzetiségi elnyomás már csak mint a múlt gyászos, szomorú emléke él. Ha nem gondolna vissza néha-néha el se hinné, hogy veszekedések, viszálykodások is lehettek: olyan szépen magértük egymást románok és magyarok a községben, Ma ő a község párttitkára. Fia román főiskolán tanult. A termelőszövetkezetekben

Az ezeréves Avicenna

A mai Tadzsik szovjet köztársaság területén született Bohara közelében nyugati nevén Avicenna, arab nevén Abu Ali Husszein ben Abdullah be Husszein ben Ali ibn Szina, a nagy középkori tudós. Születésének ezredik évfordulóját ma ünnepli a haladó emberiség.

Avicenna filozófus volt, költő, államférfi és csillagász. Viszonylagos élete folyamán több mint 300 kötet könyvet, valóságos könyvtárat írt. Műveinek egyes részleteit még a múlt században is kötelező tankönyvként használták a francia egyetemeken.

Élete szerfelett viszonylagos volt. Már tíz éves korában kivülről tudta a Koránt és eljáratotta korának összes számtantudományát és mérnanát. Tizenhét éves korában már messzeföldön ismert tudós volt. De még nagyobb híre lett sikeres gyógyításai következtében. Mivel felvilágosodott tudós lett, nem tartotta be a Korán parancsait, eretnesség gyanúja került s menekülnie kellett a bokhármi emir udvarából, holott éppen ő gyógyította meg az emirt is. Hosszú vándorélet kezdődött; meg ekkor. De mindenütt, ahol csak megfordult, írt, olvasott, tanított és tanult. S egyre újabb „csodálatos gyógyításokat” hajtott végre. Közben Teheránban nagy-

vezírré — miniszterre — teje az uralkodó de innen is menekülnie kellett, mert lázadást szítottak ellene. Ettől fogva hosszú évekig a reakciós pápás — az egyház mindenkor gyűlölte a haladás képviselőit — és a horlátok uralkodók városról városra, országról országra üldöztek. Csak életének utolsó tíz évében talált nyugalmat Iszpahánban, 58 éves korában halt meg.

Avicenna életműve szép példája az emberiségnek tett szolgálatainak. A tudomány minden területén új gondolatokat vezetett fel, 800 évvel Pasteur előtt azt hirdette, hogy a fertőző betegségeket kórokozók terjesztik. Felismert az asztrológusokat, az csillagjósokat és leszámoit velük. Ezer évvel ezelőtt merészen hirdette, hogy a hegyek a földkéreg mozgása, felemelkedése és a víztek munkája folytán keletkeztek. Hagyta a sírontúli életet és a holtak felámadását. Nem csoda tehát, ha műveit nyilvánosan elégették és úgy Keleten, mint Nyugaton üldöztek. De emlékek az elmúlt reakciós évszázadok miatt sem tudták megölni. Tanításai nagy értékekkel gazdagították a tudományt.

Az arab Avicenna élete történetének tanulsága: az emberi civilizáció hajlamos művéhez minden nemzet és minden nemzedék egy-egy építőkövel járul hozzá.

Levelezőink egy heti munkája

Fekete István hajdúbüszörményi dolgozó leveléből:

„A múltban dolgoztunk hajnal-tól napestig. Hogy mi volt a fizetés, arról jobb nem is beszélni. Ha betegek voltunk, az orvosság orvosa fejjárás ellen lábunkra, lábfájás ellen fejjárásra adott orvosságot. Még most is öklöbe szorul a kezem, ha erre gondolok.”

Ma pedig a dolgozók ezrei szórakoznak és üdülőhelyeken gyógyulnak, hogy aztán újult erővel foghassanak szocializmusunk felépítéséhez — írja Nehéz Ilona Ebes-csemetekerti dolgozó.

„Hálás szívvel gondolunk első-sorban azokra a szovjet hősekre, akik értünk meghaltak, hogy mi szabad, boldog hazát építhessünk, pártunkra, Rákosi elvtársra, a vezetői népet, hogy egyre szebb legyen életünk, hogy soha többé vissza ne jöhessen a múlt. Nekünk pedig állandóan fokozatosan kell termelésünket, az ellenség elleni harcot, boldog jövőnk érdekében.” — Botos Gézáné 61/5. Szak-

ipari váll. dolgozójának leveléből.

Vékony János vagongyári dolgozó írja:

„Tudjuk, hogy boldog, szabad életünk abban a tényben gyökerezik, amit alkotmányunk paragrafusa kimond: A Magyar Népköztársaság a munkások és paraszto-
k állama.”

„Az alkotmány adta a lehetőséget a dolgozók kezdeményezésére, alkotó munkájához. Biztosítja a dolgozók felemelkedéséhez az anyagi alapot. Ilyen körülmények között jönnek létre a munka hőstettei. Ez adott lendületet Barnás Jánosnak, aki az alkotmány ünnepére 1 1/2 százalékot vállalt és 178-at teljesített!” — írja Papp Lászlóné a Gyógyszergyárból.

„Az egész fiatalok versenyben áll. Alkotmányunk békén megvédéséért küzdenek. DISZ-munkát indítottak. A fiatalok azt a sok-sok gondoskodást hálálják meg, amit az alkotmány biztosít számunkra.” — Borbély Gáborné ruhagyári dolgozó leveléből.

„Felejthetetlen szép napokat éltünk az Csehszlovákiában. Tátra-
lombocson üdültem. En, mint munkás-
késő olyan helyeken jártam, ahol 1945 előtt csak az urak járhattak. A cseh dolgozók szerető gondoskodása, figyelmessége vett körül bennünket. Az a tudat, hogy közös cél felé haladunk, összekovácsolt bennünket” — írja Tokai Mihályné, a Dohánygyár sztahanovistája, a szakma legjobb dolgozója.

A magyar nép alkotmánya Viruljon örökké, Es ne legyen szabad hazánk Többé kártevőké. Ezért megfogadjuk e szent ünnepre,

Hogy alkotmányunkat Megvédjük örökre, Büszkén jelentjük Rákosi elvtársnánk: A szék most nekünk telik, Nem a tulajdonk.

Idézet Balogh András tégla-mester verséből.

A héten beérkezett levelek nagy része alkotmányunk iránti mély szeretetet fejezi ki. 180 levelet kaptunk. Az utóbbi napokban érkezett levelek bármilyen problémával foglalkoznak, mindben ott szerepel az öröm, a szeretet Rákosi Mátyás elvtárs minisztertanács elnökévé való választása felett.

Ha és a

Július óta 55. terven felül

Az Alföldi Nyomda készítői, könyvkötői 20 tiszteletére megfog 42.653 forint értékű gézeket el terven felül már túl is mentek. Augusztus 10-ig 55.13 tétű irkát, könyvet, tak terven felül a nyak.

Az egyéni versek közlő különösen ifjúmunkás, Lovass Balogh Béláné teljesí-
het kiemelni. Mindhá-

Kovács Mihály mozdor

„Mi hárman: Kovács mozdonyvezető, Bakai Szabó G. Péter fűtő, nyunk közelgő ünnep-
letére vállalkoz, hogy 19-én Záhonyból Budapestre 2000 tonnás vonatot Vállalásunkat azért te-
gy akarjuk meghálál-
tói, népiunktól kapott
seket, így akarunk e-
a második vasutasnap-
retünknek.

béralapter

A debreceni Építési
latat jelentős eredmé-
nyel harmadik negyedé-
szakában. Júliusi te-
latat 3 százalékkal túl-
A brigádok versenyé-
István fűtészterelő re-
gostól kiemelték a
A brigád a téglási épít-
alkotmány ünnepére
sát már augusztus 10-
telte.

Az ósdi

A Belföld-utca 32.
paraszti telken az 1900-
es években egy Aszód né-
pézenber lámpabágyár-
lett. A gyárban mindöss-
ember dolgozott. A gé-
zés II szövőgépből és
verő asztalból állott. A
nézett ki, mint egy nagy
hegy. A gépek szinte e-
gyére-hátára voltak zsú-
a munkateremben ajtó-
megmozdulni. Aszód
1917-ben adta Zerkov-
gyárosnak, aki egyébként
kenyártó szakmában Euró-
gyobb tökése volt. K-
gyárral rendelkezett Bécs-
stadban, Leipzigban,
és Brinnben. Ezutóbbi
4000 emberrel dolgoztat-

Műhely vagy fászkamra

Az első világháború fo-
gyár megrongálódott és
táak. A dolgozókat meg-
eresztették. Majd csak 19-
dult meg a munka az
Zerkovitz leköltötte D-
műszaki vezetőjét és ő-
gyár megindulását, vala-
teljes továbbfejlesztését.
építettek holmi szűk fé-
fődszintes, meg-egy kicsi
kétemeletes épületet.
Az építkezésekkel fejle-
gyár gépparkját is. A gé-
állítás maga vala hozta a
szám felduzzasztását elő-
majd három műszakra.
200 embert foglalkozta
bevető dolgozóit tulságosa-
vezették. Amellett, hogy
„szurgyikokban”, rohadó
munkateremnek csúfolt fá-
féleségekben, télen hideg-
ron lehetetlen forróság-
szételen körülmények köz-
gőztek mérhetetlen módon
mányolta őket Zerkovitz
Igaz, hogy a munkások fe-
lőmték, hogy 20 százalé-
bert kapnak, mint az átlag

Harcban az augusztus 20-i felajánlások és a harmadik negyedévi terv teljesítéséért

Július óta 55.134 forint értékű árut termeltek terven felül az Alföldi Nyomda dolgozói

Az Alföldi Nyomda gépszedei, készítői, könyvkötői augusztus 20. tiszteletére megfogadták, hogy 12.653 forint értékű munkát végeznek el terven felül. Fogadalmukat már túl is teljesítették. Augusztus 10-ig 55.134 forint értékű irkát, könyvet, füzetet adtak terven felül a népgazdaságnak.

Az egyénileg versenyző dolgozók közül különösen Bakó Anna ifjúmunkás, Lovass Mártonné, Balogh Béláné teljesítményét lehet kiemelni. Mindhármán, eredeti vállalkásukat jelentősen túlszárnyalva, legutóbb 168, 149, illetve 151 százalékra teljesítették normájukat. Az anyagtakarékoság vonalán Török Sándor elvtárs ért el szép eredményt. Eddig ötezer forint értékű anyagot takarított meg az észszerűsítésekkel. Az üzem különben a takarékoság terén is eleget tett már kötelességének. Augusztus 20-ra tett vállalkását 7000 forinttal teljesítette.

Végh Pál

Kovács Mihály munkaéremrendes sztahanovista mozdonyvezető és két fűtőjének szocialista vállalása

„Mi hárman: Kovács Mihály mozdonyvezető, Bakai András és Szabó G. Péter fűtők Alkotmányunk közelgő ünnepének tiszteletére vállaljuk, hogy augusztus 19-én Záhonból Budapestig egy 2000 tonnás vonatot továbbítunk. Vállalásunkat azért tesszük, mert így akarjuk meghálálni pártunktól, népkéntől kapott kitüntéseket, így akarunk eleget tenni a második vasutasnapon tett ígéretünknek.

Vállalásunk végrehajtásánál alkalmaztuk a Szovjetuniótól átvett technikai módszereket és felbecsülhetetlen értékű tapasztalatokat.

Munkánk végrehajtása érdekében kérjük a szolgálati főnökséget, a forgalom dolgozóit, hogy biztossítsák a „zöld utat” számunkra.

Kovács Mihály mozdonyvezető, Bakai András sztahanovista fűtő, Szabó G. Péter sztahanovista fűtő.”

Ne lépje túl

bérlaptervét az Épületszerelő Vállalat

A debreceni Épületszerelő Vállalat jelentős eredményt ért el a harmadik negyedévi terv első szakaszában. Júliusi tervét a vállalat 3 százalékkal túlteljesítette. A brigádok versenyében Bányai István fűtőszereplő részlege dolgozott kiemelkedő eredménnyel. A brigád a téglási építkezésen az alkotmány ünnepére tett vállalkását már augusztus 10-re teljesítette.

Pénzügyi téren azonban a vállalat nem mutat fel jó munkát. Bérlaptervét rendszeresen túllépi. A túllépés 10-15 százalékot is elér. Ennek oka az, hogy nincs meg a munkások helyes elosztása; fűtős létszám van, akiknek más munkakörbe való átcsoportosítását a felsőbb szerv nem engedélyezi.

Az ósdi lámpabélgégyárból modern textilüzem

A Betlén-utca 32. szám alatti paraszti telken az 1900-as évek legvégén egy Aszódi nevű kisebb pénzember lámpabélgégyárat építtetett. A gyárban működött harminc ember dolgozott. A gépberendezés II szövőgépű és egy csipkeverő asztalból állott. A gyár úgy nézett ki, mint egy nagyobb műhely. A gépek szinte egymás hegyére-hátára voltak zsúfolva, bent a munkateremben ajg lehetett megmozdulni. Aszódi a gyárat 1917-ben adta Zerkovitz bécsi gyárosnak, aki egyébként a keskenyáru szakmában Európa legnagyobb tőkése volt. Keskenyáru gyárral rendelkezett Bécsben, Wagramban, Lejnükben, Sziléziában és Brünneben. Ezutóbbi gyárában 4000 emberrel dolgoztattott.

Műhely vagy fászkamra

Az első világháború folyamán a gyár megrongálódott és leállították. A dolgozókat meg szelnek keresztelték. Majd csak 1922-ben indult meg a munka az üzemben. Zerkovitz leköltötte Debrecenbe műszaki vezetőjét és őrá bízta a gyár megindulását, valamint erőteljes továbbfejlesztését. 1923-ban építettek holmi szűk fészterforma fűtőházat, meg egy kicsiny, szűk, kélemeletes épületet.

Az építkezésekkel fejlesztették a gyár gépparkját is. A gépek beállítása magával hozta a munkásszám felzúszasztását előbb két, majd három műszakra. Az üzem 260 embert foglalkoztatott. Az üzem dolgozóit túlságosan igénybevevették. Amellett, hogy szűk „szurgikokban”, rothadt padlójú munkateremnek csúfolt fászkamara-fészekekben, télen hidegben, nyáron lehetetlen forróságban, egészségtelen körülmények között dolgoztak mérhetetlen módon kizsákmányolta őket Zerkovitz gyáros. Igaz, hogy a munkások fejét azzal lövették, hogy 20 százalékkal több bért kapnak, mint az átlag órabé-

res dolgozók, mégis olyan csekély fizetést kaptak, hogy alig volt elegendő a létminimum fenntartásához.

A munkanélküliség tetőloka

Az 1929-33-as gazdasági válság igen megviselte Zerkovitzot. Eladta Európában lévő összes gyárait, köztük a debreceni üzemét is. A kétségbeesésben dolgozóit kitétele minden kenyérkereseti lehetőség nélkül az utcára. Ez 1931-ben történt és csak hosszas huzavona után akadt rá vevő Lindenfeld és Schwartz személyében, akik akkor Debrecen egyik legpénzesebb emberei voltak. Társulajdonosok voltak még Berger Artur volt igazgató és Friedmann Artur akkori utazó. Ezek a gyárat lassan üzembe helyezték és a 260 dolgozó nagyrészt ismét munkába állították. A dolgozók helyzete azonban mísem változott. Nagyon jól emlékszik erre Hirpi Józsefné elvtársnő is, aki egyébként ma már az üzem egyik legjobb dolgozója, de emlékszik Szabó Józsefné, Király Józsefné, Csernus Gergelyné, Tollner József, Tütös Julia, Kiss Ferencné és még sokan mások, akik az akkori idők keserű kenyerét etették.

Az üzem új tulajdonosai

Néhány év múlva Lindenfeld és Schwartz kilépett a tulajdonosok soraiból és az üzem gazdáit Friedmann és Berger lettek. Egészen 1944 október kilencig dolgozott az üzemben még vagy 30-40 ember, majd egy bombatalálat végleg eljuttatta a gyár sorsát. Betörték az ablakok, villanyhálózat tönkrement, tetők beszakadoztak. Csak a felszabadulás után indult meg a munka a gyárban, amely ekkor már munkásszövetkezett volt. Az új tulajdonosok, a textilgyári munkások, helyrehozták az üzemet, a romokat eltakarították.

A szervezés vonalán is van javítani való a vállalat területén. A Bajcsy-Zsilinszky-utcai építkezésen dolgozók nem kaptak rendszeresen anyagot, ami az augusztus 20-i vállalások teljesítését veszélyezteti.

Az Épületszerelő Vállalat vezetőségének a fennálló hibákat gyorsan ki kell küszöbölnie. Biztosítani kell a dolgozók részére a megfelelő műszaki feltételeket, kiküszöbölve a béraptátlépést is.

„Felajánljuk Rákosi elvtársnak...”

(Üzemi tudósítónktól.)

A Gyógyszergyár dolgozói pénteken délután rövid röpggyűlésre jöttek össze. A röpggyűlésen a galenus, készítő, kúp, injekciós osztály és a többi részlegek szak- és segéd munkásai Rákosi elvtársnak a minisztertanács elnökévé történt megválasztását ünnepelték. A röpggyűlésen a dolgozók válaszul a nagyszerű eseményre, a harmadik negyedévi terv maradéktalan teljesítésére újabb munkafelajánlást tettek.

A galenus osztály Petőfi-brigádja 2 százalékos anyagmegtakarítást vállalt, Vastag Péterné, Tóth Júlia, Szalmári Invréné pedig teljesítményük emelésére tettek ígéretet. Az iroda és a laboratórium részéről Oláh András a számviteli brigád tagjai nevében felajánlotta, hogy a havi zárlatot minden hónapban 10-e helyett már 4-re elkészítik, így segítik a statisztika és tervteljesítés nagy munkáját.

A lelkeshangú röpggyűlés után a dolgozók táviratot küldtek Rákosi elvtársnak, amit a posta már a kora esti órákban továbbított.

Ettől az időtől kezdve egyre jobban fejlődött a gyár, egyre inkább javult a dolgozók szociális helyzete. 1947-ben a gyár állami tulajdonba került. Az idők folyamán újabb és újabb gépekkel gyarapították az üzemet, 1950-ben profilizolták az üzemet. A csipkeverő gépeket elvitték, de kaptak helyettük új szövőgépeket. A teljesen elrothadt fapadló helyett a munkatermeteket betonozták és egy új épület felépítésével, valamint az üzem terjeszkedésével felszámolták a zsúfoltságot is. Korszerű neonvilágítást szereltek a tágas, világos, egészséges munkatermekbe. A felszabadulást követő években az üzemet egészen otthonossá változtatták.

A dolgozók meghálálják az Alkotmány biztosította jogokat

Meglátszik, hogy mennyi szeretetet övezi ma dolgozóinkat. A Párt és az állam szerető gondoskodása látszik meg mindezekben. A textilgyári dolgozók viszont meghálálják mindezt a Pártnak, az államnak. Egymásután új sztahanovisták, munkahősök születnek, mint például Matika Anna, Boros Józsefné, Nyitrai Mária és még sokan mások. Meghálálják az Alkotmány biztosította jogokat, az üdülés, a munkához, pihenéshez, szórakozáshoz való jogot és mindazt, amivel a dolgozók országát gondoskodott róluk.

A debreceni Állami Antikváriumban Vöröshadsereg-utca 4. Tel.: 48-40.
TUDOMÁNYOS ÉS SZÉP-IRODALMI
KÖNYVEK
nagy választékban kaphatók.

VILLÁM

DEBRECENI ALLOMAS DOLGOZÓI!

Tegnap reggel még háromnegyed 7 órakor is égtek a pályaudvar területén a villanylámpák. Legalább 100 égő fogyaszotta feleslegesen az áramot.

Elvtársak! A jövőben nagyobb gondot fordítsatok a fakszékosságra. Hathatósabban segítsétek hősbányászaink harcát! Beküldte: Balogh Károly Sztálinváros.)

KÖVETENDŐ PELDA!

13-as Autójavító Vállalat adminisztratív dolgozói kivétel nélkül bekapcsolódtak a „Számolj jobban” mozgalomban. A bérfelosztást minden hónap 8-ig hiánytalanul végzik. Adminisztratív dolgozók! Kövessétek a 13-as Autójavító Üzem példáját!

Levél Molnár Lászlóhoz

Most, amikor évek után ismét találkozunk, egy pillanatra megreven nézünk egymásra — nehezen jött meg a szavam. Mindketőnknek eszébe jutott a régi gyermekélet, a Tegez-utcai kis, világosból rakott földszintes ház. Ott a nagy legelőn játszadoztunk először a fekete-fehér csatornában, usztattunk csónakokat, aztán a negyvenes évek táján „erdős” következett és még később reménytelen hajszra a munka után. Hej, de cudar élet is volt akkor. Nálunk is panasz panasz követett minden nap. Édesapátok, az öreg városi hordár sokszor annyit sem keresett, hogy elláthassa a legszükségesebbel a családot. Emlékezz csak, Molnár elvtárs, hány-szor ettél te is sületlen, fekete kenyeret, hány-szor vetted öledbe csikorgó teleken az apró tányérba rakott puliszkát. Hány-szor érezted fiatalon, gyermekésszel is: nehéz, nagyon nehéz a szegény ember számára az élet.

Igy éltünk bizony mi akkor százan és százan a külvárosokban. Fénytelenül, nap nélkül, levegő nélkül, nem tudtuk, mit hoz a holnap.

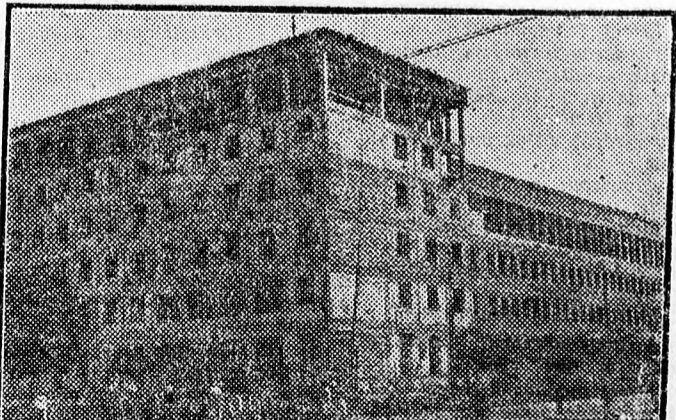
Most, amikor újra találkozunk, milyen másképp van már minden. Szűkebb hazánkban, a Rákosi-telepen autóbussz fut, megsokasodtak a házak. Orvosi rendelő is nyílt a kövesút mellett, még tovább gostahivatal, gyógyszerár. Nem kell már két, három aszpirinért kilométereket szaladgálni, könyörgögni az orvosnak, hogy látogassa meg a beteget — mindentől megszabadított demnünket a demokrácia, a párt. Életünk napról napra szebb és tartalmasabb. Tudunk már szivból, boldogan örülni, pedig még 5-6 évvel ezelőt is, mint a fehér holló, olyan ritka vendég volt nálunk az öröm, a boldogság.

Molnár elvtárs, te magad is kiléptél a megaláztatottságból, bürtogyári munkás lettél. Abba hagytad az örökös napszemüveveskedést: ma már székeket böngöszöl, csavározol az állítóban. Munkádat értékelik, megbecsülik. 115-120 százalékos tervteljesítésnek megfelelő munkabért kapsz. Új üzem vesz körül, ahol már ismeretlen fogalom a tőkés és a hajcsár, ahol lelkes, nemes vetélkedés folyik: még nagyobb eredmények eléréséért. Szép ilyen üzemből dolgozni is te, Molnár elvtárs, mégis megfélemlítettél a példamutalásról. Mint tagjelölt, az utóbbi hónapokban hiányoztál a pártnapokról, taggyűlésekről. Nem végeztél mozgalmi munkát. Pedig milyen nagyszerű érzés volt — magad is mondd — mikor fiatalon, a múlt év egyik napján szivedhez szoríthatad a kis piros könyvet. Ez a kis könyv, a legnagyobb kitüntetések egyike, a szoborban van. de te nem cselekszel úgy, ahogy kommunista ifjúmunkáshoz illik. Társaid mondják, hogy kapálni mentél a taggyűlést hirdető napokon, kisorsantál a kapun. Elfeledkeztél arról, hogy a tagjelöltség kötelez, hogy a tagjelöltek mindenben, így a pártmunkában is, élenjárjanak — te pedig elszakadtál a párttól.

Ma már látod, honnan vezettek vissza az elvtársak. Mert visszavezettek. A júniusi taggyűlésen felszóltál egyik barátod, Sipos Ferenc elvtárs és elmondotta, hogy nem harcolsz következetesen a szebb holnapért, a fiatalok ragyogó jövőjéért. Most már magad is látod, milyen messze elkalandoztál. Ma már eljársz a taggyűlésekre, pártnapokra, helyes útra léptél. De ennél többet kell tenned. Sokkal többet, Molnár elvtárs. Nem messze tőlünk, Titó fasizta börtöneiben, Ausztria hegyei között munkanélküli, sokszor börtönben szenvednek a fiatalok. Ugyanaz a tőke fojtogatja őket, amely apádnak is csak rabszolgasorsot juttatott, mely még ma is arról álmodozik, hogy hazánkban is visszaállítsa a régi rendet. Erre kell vádast adnod, Molnár elvtárs. Fokozottabb helytállással, jobb munkával. Százmilliókkal együtt neked is le kell fognod az új háborúra uszítók kezét. Eddig te nem tetted ezt. Ugy látszott, hogy nem gyűlölöd az imperialistákat. Pedig gyűlölöd. Gyűlölöd azoknak az utódait, akik csendőrszuronyok segítségével kurtatták át néhány évvel ezelőt is a rákositelepi lakókat és üldözték a munkásembert.

Most, amikor nagy harcunkat vívjuk a döntő tervű sikeréért, neked is kötelességed, Molnár elvtárs, hogy jó harcosa legyél a béketábornak. Mutasd meg, hogy te is ott menetelsz azokkal a milliókkal, akik az egész világot házdnak a tartós békéért. Járj élen ebben a küzdelemben. Ilyen hadseregben dicősség élenjárni csak lenni!
KOVÁCS TIBOR

A debreceni irodaház

Szépül, gyarapszik a város is. Épül a debreceni irodaház. Napfényes, világos helyiségekbe költöznek a dolgozók, a hivatalok. Így váltik valóra Alkotmányunk minden egyes pontja, így emelkedik napról-napra az élet színvonal.

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

Mozaikok a szovjet életből

Új városok

a Lenin-esatorna partján

Azok a kirándulók, akik egy-két évvel ezelőtt jártak a Lenin-esatorna építkezéseinél, ma csodálkozva nézik azokat az új falvakat és városokat, amelyek azóta nőttek ki a csatorna partján.

A csatorna 13. számú szilipje és a hozzá kapcsolódó négy kilométeres gát duzzasztotta fel az egykori kopár szakadékok helyén a karpovkai tengert. A tenger északi partján terült el a karpovkai vízierőmű munkásságának és kezelő személyzetének új városkája, Novaja-Iljovka. Több száz vadonutját, pirosfetejű tégla-ház áll a zöld fákkal övezett nyílegyenes utcákban. A városka vasemennyi útját, járdaútját aszfaltburkolták.

Közvetlenül a karpovkai víztorló partján épült fel Novaja-Iljovka új, szilipos hajóállomása. A hajóállomás környékét parkok, gondozott virágágyak díszítik. A hajóállomástól nyílegyenes sétány vezet a város központjához, a kultúrpalota épületéig. Itt emelkedik a középiskola kétemeletes épülete is.

Hasonló képet mutat a csatorna mentén felépült többi község és város is. Marinovka, Varyarovka, Berezavka és a többi helység a szovjet nép alkotó erejének művei ezen a tizenöt méterrel ezelőtti még a száraz pusztai szel kergéje a homokot.

Építik

a „Népek barátsága” vízierőművet

Három testvéri szovjet szociálista község — Bjeloruszlia, Lettország, Litvánia — közös háttérrel építik a „Népek barátsága” vízierőművet. A három községszövület 11 kolhoz tagjai dolgoznak a nagy erőmű felépítésén.

Gyors ütemben épül az új átvezető gát, készül az erőmű főépületének alapjai. A hatalmas eszkárgépeket, földgatalákat és egyéb gépeket

nagy részét a fiatal kolhozisták kezelik, akik az építkezéseken uraivá válnak a legfejlettebb technikának.

Az erőmű felépítése után a három testvéri szovjet község találkozásánál elterülő kolhozokban valamennyi alapvető termelési folyamatot gépesítettek, villamosították.

A major

kis gazdaságja

Egyik népi demokratikus ország parasztküldöttsége tanulmányozta a Szovjetunió szovhozait és kolhozait. A vendégek elkerültek az egyik, állattenyésztéséről híres kolhozba és nagy érdeklődéssel nézegették az állattenyésztési telepet, a gazdag majorságot. Egyikük a közelükben lévő kolhozparaszthoz lépett, akiben a tenyésztés vezetőjét sejtette.

— Nem, nem én vagyok — szabadkozott a férfi — itt van a mi majorságunk kis gazdaságja, a fiatal lányt, akinek mellén a szomszomszol jelvénye csillogott.

A vendégek ámulva nézték a fiatal lányt, de megépeletük akkor szűkölt csak igazán megcsodálni, amikor Duszja Hevanseva végigvezette őket a telepen, megismertette a vendégeket a legjobb fejűvel, világosan, könnyen érthetően és emellett nagy szakértelemmel elmondta munkamódszereiket, újításukat, amelyek az elért nagy eredményekre vezettek.

— És, amikor a gazdag tapasztalatok után megpihentek, új kérdést tettek fel Duszja Hevansevának: — Hűsz — nevetett Duszja Hevanseva és megvillant szép, fehér fogcsora.

— És ennyi mindent tud? Honnan vette ezt a sok tudást, ezt az alapos szakértelemet?

— Ninesen ebben semmi különös — felelte esendően, szerte-

nyen a major kis gazdaságja. — Nagyon sokan vannak kolhozszomszédok, akik így dolgoztak, sőt még jobban és ennyit tudnak, sőt még többet!... S hogy honnan vettük a tudásunkat, a szakértelmünket? Egyszerű a felelet: tanulunk!

Mezőgazdasági pilóták

A szovjet kolhozokban és szovhozokban mind gyakrabban repülőgépről permeteztelt vegyi anyagokkal irják a gyomnövényeket és a növényi kártevőket. A gabona legveszélyesebb kártevője: a gabonapoloska, továbbá a sáska ellen különösen bevált ez a védekező módszer. A szovjet mezőgazdasági pilóták nemrég rátértek a szőlők és gyümölcsösök levegőből történő permetezésére és ezen a téren is teljes eredményt hozott munkájuk.

A mezőgazdasági pilóták azonban nemcsak a termés megvédése érdekében harcolnak, hanem a jó termésért is. Mind elterjedtebb a repülőgépes fejtrágyázás, ami elősegíti a gabonafélék, a gyapot, a len, a cukorrépa és az évelőfűvek terméshozamának emelését. A gyapotlevelek mesterséges elhervasztásával gyorsítani tudják a tokok kilüvelését és a rost minőségi javítását.

A Szovjetunióban már régóta alkalmazzák a repülőgépes vetést. A most épülő Turkmén Főcsatorna övezetében a Kara-Kum sivatagban közel ötszáz ezer hektáron vetnek el majd különböző bokrónövényeket repülőgépről.

Az állattenyésztés területén is rengeteg lehetőséget nyújt a repülőgépes alkalmazás. A Szovjetunióban repülőgéppel szállítanak a kolhozoknak méhesaládokat, géppel keltetett csirkéket és hüllővadakat. A halak felderítése is gyakran történik repülőgépről.

A mezőgazdasági repülés szerepe a kolhozok egyesítésének eredményeként még inkább megnövekedik. Nincs messze az idő, amikor a gépkocsik a traktor, a kombinált gép és a repülőgép is bevonul a kolhozokba és minden nagyobb kolhozban saját repülőtere lesz.

Egy üzemi étkeзде

A kalinyni „Proletarka” gyáppotkombinát étkeздеje igen jó hírnévnek örvend. A dolgozók példás kiszolgálásáért az étkeзде dolgozói kitüntetéssel kaptak a Szovjetunió kereskedelmi minisztériumtól. Sok díszlevelet kaptak és kap az étkeзде a helyi szovjet és társadalmi szervezetektől is.

Az étkeзде dolgozói gyorsan és udvariasan szolgálnak fel. Teljes mértékben kielégítik a vendégek sokoldalú igényeit, amelyek az ötödik ártészállás óta jelentősen emelkedtek. Az étkeздеben nagy választék van a különböző ételkezelőktől. A hideg ételek kedvelői sokféle salátát, szendvicset és hideg hal között választhatnak. Minden nap 5-8 féle első fogás és 12-20 féle második fogás készítenek. Harmadik fogásként mindig van kompót, gyümölcs, rizs, kávé, tea vagy kakaó.

Az étkeзде vezetője minden nap gondosan, a legapróbb részleteket is megfontolva dolgozza ki az étlapot. Az összejáratásnál figyelembe veszi a dolgozók kívánságait. A vezetőnő ugyanis az étkeздеk után gyakran elbeszélget a vendégekkel, meghallgatja és feljegyzi kívánságaikat, javaslatokat, hogy változtassa és teljessé tegye számukra az étkezést. Szívesen igyik orosz vendégszeretettel fogadják érkezősülkora dolgozókat.

— Ugy megyünk az étkeздеbe, mintha hazánkba mennénk — mondják a munkások — igyekeznék a legjobban ellátni bennünket és arra is ügyelnek, hogy pihenhesünk az ebédszünetben.

Az ebédszünet minden ragyogó tisztán az asztalokat hófehér terítők borítják, az ablakokat színes tüllfüggönyök díszítik. A kiszolgálók mindenre ügyelnek, alig hogy a vendég elfogyasztotta az

első fogást, máris ott van a második, majd utána a harmadik. Az étkeзде dolgozói tudják, hogy az egyik vendég nem szereti a sűrű levest, a másik éppen ellenkezőleg a sűrűt szereti, a harmadik az erős teát kedveli, stb. Tudják, kinek kell forrón itatni és ki szereti ha egy kicsit márkihűlt az étel.

Az ételek minősége kétünő. A vendégek egyöntetűen dicsérik az étkeзде főztjét.

— Nemrégiben nálam vendégeskedett az unokám — meséli Jekatyerina Szamujlova idősebb munkásnő. — Bármint is készült, nem neki, csak immig-ámmal evett. Visszont amíg or elhoztam az étkeздеbe, hát itt bizony ábáposan jóllakott! „Nagymama minden nap ide hozd!” — mondta nekem.

Minden ügy sikerét az emberek döntik el. A „Proletarka” gyáppotkombinát étkeздеjében szorgos és baráti szellemű kollektívba dolgozik anelynek élén Natalja Sztjepanovna Ovesarova régi szövbőnő áll. Ez a jólkultúros és barátságos asszony hozzáértően irányítja az étkeзде, engesztelhetetlen a hibákkal szemben. A pártszervezet segítségével kulturális és oktató munkát is végez munkatársai körében. Felolvassa az újságokat és különböző tárggyú előadásokat is rendez.

Az étkeздеben minden nap tízperces termelési értekezletet tartanak, amelyen összegzik a napi munka eredményeit, megbeszélnek a vendégek kéréseit és megjegyzéseit. Natalja Sztjepanovna javaslatára most elhatározták: vasárnap is üzemből tartják az étkeздеt, hogy a dolgozók nőeknek ne kelljen szabadnapjukon főzni.

Új szovjet erdőgazdasági gépek

A puszkinoi (moszkvai terület) géplétszerteti állomáson, amely a Szovjetunió Erdőgazdasági Minisztériumának hatáskörébe tartozik, több új gépet próbálnak ki. A gépeket erdőgazdaságokban és erdőterületi állomásokon használják majd. Az egyik új gép a cseljabinszki

„Koljuscenko” üzemből gyártott géplétszerteti állomáson, amely a Szovjetunió Erdőgazdasági Minisztériumának hatáskörébe tartozik, több új gépet próbálnak ki. A gépeket erdőgazdaságokban és erdőterületi állomásokon használják majd. Az egyik új gép a cseljabinszki

Az Egyesültes kolhoz

Elsőnek kezdte meg a gabonabevetését.

— Miénk az első nyugtató! — dicsérik napja, hogy a fiatalok el se mozdul a gépektől. A gyűjtőhelyenél három vannak a kirokoldások. A lányok kitesznek magukért. Ha megjön a kocsik, ki se képesek a motort, csak megvárják és elindulnak. Ha így megy tovább, tölteszünk a te „Elesapat”-odon, Dmitrij Vasziljevics. Miénk lesz a zászló!

— Ha a tiétek lesz — gratulálni fogunk. Most pedig, Arszjusza, adó ide nekünk a Leicádat, aztán jöttek ki, hogy miről csinálnak képet.

Mikor a fényképező kezébe vette a Leicát, felragyogott. Csernoszov megnézte, hogyan dolgozik — látszott rajta a gyákkorlát és az izlés. Nem kell a sarkában lenni.

Egy kísérőt adtak mellé, azzal ement. Csernoszov a vezetőségben maradt.

— Még egy kérésim van. Arszjusza: tedd szabadú vagy két órára a könyvelődet, megszámolunk vele valamit.

— Mit Dmitrij Vasziljevics?

— A megtakarítást. Egyelőre tegyalább is megközelítőleg.

— Miért megközelítőleg? Nálunk pontosan össze van számolva minden.

— Pontosán nem tudod előre megmondani, Arszjusza, még nem fejeztétek be a munkát...

Két kolhoz a beadási versenyben

— De látod, Dmitrij Vasziljevics, mi a terv szerinti haladunk. A továbbiakban se lesz elérés. Ez azt jelenti, hogy meg tudjuk mondani az eredményt.

Arszenyij keresgélni kezdett az irattartóban és átadott Csernoszovnak egy szétnyitott papírlapot.

Csernoszov átolvasta: — „Egyesültes kolhozban vilamos hajásra térünk át a cséplésnél, a magtisztításnál, a takarmányelőkészítésnél a telepek villamosításánál, a konyhakertek öntözésénél, az asztalos- és lakatosműhely szerelvényeinek, a malomnál, a fűrésztelennél, a gyapjúkártyológépnél.

A cséplésnél, magtisztításnál, magszáritásnál, a konyhakertek öntözésénél évenként 13,070 ember és 255 ló-munkanapot fogunk megtakarítani: a cséplés és magmunkálás termelékenységének másfélszeresére növekedett. A telepek vízvezetékekkel való ellátása és az önműködő itatók felállítására lehetővé teszi, hogy 1930 ember és 730 ló-munkanapot takarítsunk meg.

A silótakaromány szecskavágógép villamosítása 55 emberi munkanapot takarít meg s a gép teljesítőképességét ötszörösére emeli. A fűrésztelennél, a malomban és a műhelyekben évente 918 ember és 163 ló-munkanap szabadul fel. Az egész kolhozban ösz-

szesen évi 16718 emberi és 3178 ló-munkanapot takarítottunk meg.”

További számosságok: — folytatódott a kimutatások, ezt az előzetes végeredményt bizonyították.

— Elégedett lehetsz — mondotta Arszzenyij. — Ha meghalsz, szép emléket hagyasz magad után, Dmitrij Vasziljevics.

— Korán parancsolsz el, még élek egy keveset!

Ivan Jefimovics jött meg. — Csak úgy dül a verseny! Még az öregasszonyok is magával ragadták... Jegor Antonovics jelentést tett a pártnak. Ha nem nyerjük el a zászlót, nem tudom, mi lesz! A nép ezért a zászlóért küzd, nem kíméli az erejét.

Andrej Nyikities is meérkeztet, átadta a számwidőnek a jelentést, brigádja munkagépeit kezdte meg vele összehasználni. Nem elegendett a beszélgetésbe. A telefon hírtelen háromot csengett, ez azt jelentette, hogy az „Egyesültes”-t hívják.

Arszenyij felvette a kagylót, intett a kezével, hogy halkabban beszéljenek.

— Igen, én vagyok, erőt, egészséget, Krucsinyin elvtárs... Figyelni kezdett. Figyelt és elsőtizedelt. Időnként félbeszakította Krucsinyint, de nehezen lehetett kivenni, hogy miről beszélnek.

— Mert mi tovalkal is be tudjuk szállítani... A potaninaiak azonban még el se kezdték, ezt meg kell értenünk. Akkor gyűjölhetünk mindegyikért! Fügyni kell rájuk! Segítsen az „Elesapat”!

— Az „Elesapat”-ban is vesztőz van, ók közel esnek hozzájuk, Nem, akárhogy is forgatjuk, ki kell adni a parancsot. Micsoda balszerencse!

— A zászló meg elűszik, az „Elesapat”-nak jut.

— **Lehet.** — Nem „lehet”, hanem úgy is lesz.

— Tegyük fel, hogy még harcolunk! Az egész idővelomány bevezem... De nagyon valószínű, hogy nem tudunk hamarabb végezni, mint az „Elesapat”!

— Hencsőtünk, hencsőtünk most meg egészen lecsúszunk. Andrej Nyikities még köpött is egyet mérgében.

— Elég legyen már, ne kínozd a fiatal! — mondta komolyan Ivan Jefimovics. — Ne mulasd ki, mennyire hiányzik belőled az öntudat.

— Hogy belőlem hiányzik az öntudat? Én a kolhozra gondoltok! — vicsgorgott az öreg.

— Mert mi tovalkal is be tudjuk szállítani... A potaninaiak azonban még el se kezdték, ezt meg kell értenünk. Akkor gyűjölhetünk mindegyikért! Fügyni kell rájuk! Segítsen az „Elesapat”!

— Az „Elesapat”-ban is vesztőz van, ók közel esnek hozzájuk, Nem, akárhogy is forgatjuk, ki kell adni a parancsot. Micsoda balszerencse!

— A zászló meg elűszik, az „Elesapat”-nak jut.

— **Lehet.** — Nem „lehet”, hanem úgy is lesz.

— Tegyük fel, hogy még harcolunk! Az egész idővelomány bevezem... De nagyon valószínű, hogy nem tudunk hamarabb végezni, mint az „Elesapat”!

— Hencsőtünk, hencsőtünk most meg egészen lecsúszunk. Andrej Nyikities még köpött is egyet mérgében.

— Elég legyen már, ne kínozd a fiatal! — mondta komolyan Ivan Jefimovics. — Ne mulasd ki, mennyire hiányzik belőled az öntudat.

— Hogy belőlem hiányzik az öntudat? Én a kolhozra gondoltok! — vicsgorgott az öreg.

Jelentés a l

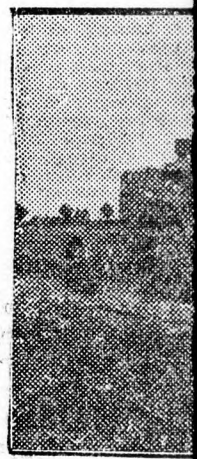
Hencida

Az elmúlt hét aki csak a hencid felé járt, mind nézett a világos ion mit csinálna tanácsszobában?

Benn a tanács tálján szorgalma ka, számolták a eredményeket, hiányzik még Szerdán este, mi asztaltól úgy 11 ügy érezték, hogy gyűjtés teljesítés hiszen ezen a má már 98 százalék tervét. Az utolsó goztak a dolgoz harcoltak a beg séert. Hétfőtől gabona gyűll be tön pedig rekord

A megyében

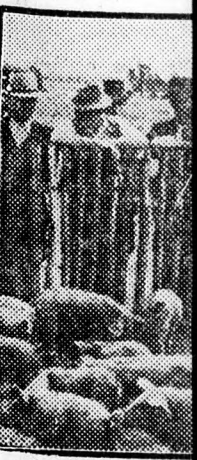
A dolgozó para a földművelésügy ius 20-tól ismét termelészövetkezé alakítását. Az en sa óta Hajdú-Bih

Nyári sz

rűn emelkedik a kezetek száma, a tömegek lépnek az a bőrdög, kulturál hez vezet.

A megyében júli a 28. új termelész port alakult meg lépnek be a márt vekezetekbe is. E mazúvárosi Lenin kődése, gazdag ere jainak jó felvilágo 90 parasztszövetke arrol, hogy szebb szövetkezet keretél ják meg.

Parasztküldöttek sz

A parasztküldöttek az eljárási terme tekben gyorsítják a vetkezeti mozgalom a személyes tapasztal ereje segíti az egyén parasztszövetkezet az új

Jelentés a berettyóújfalvai járásból

Hencida 100 százaléig eleget tett a beadásnak

Az elmúlt hét minden estéjén aki csak a hencidai tanácsháza felé járt, mindenki csodálkozva nézett a világos ablakokra: vajjon mit csinálnak ilyen későn a tanácsházban?

Benn a tanács begyűjtési osztályán szorgalmasan folyt a munka, számlálták minden nap az eredményeket, vajjon mennyi hiányzik még a szabadpiacig. Szerdán este, mikor felálltak az asztaltól úgy 11 óra tájban, már úgy érezték, hogy itt lesz a begyűjtés teljesítésének az ideje, hiszen ezen a napon a község már 98 százalékra teljesítette tervét. Az utolsó héten jól dolgoztak a dolgozó parasztok, jól harcoltak a begyűjtés teljesítéséért. Hétfőtől kezdve 5 vagon gabona gyűlt be a magtárba, hétfőn pedig rekorderedmény született a begyűjtésben: 238 mássa termény gyűlt be.

Csütörtökön este izgatottan leste mindenki a tanácsnál, vajjon megvan-e a 100 százalék. Igen, megvan — szólt boldogan Knapcsnik Márton nyilvántartó. Csütörtökön 70 mássa gabona gyűlt be és ezzel a község 100 százalékra teljesítette beadását. Az utolsó gabonát Kácz Lajosnál vitte a magtárba. Ő már régen, az elsők között teljesítette beadási kötelezettségét. Csütörtökön aztán a feleslegéből még 3 mássát vitt be, hogy a község mielőbb megkapja a szabadpiacot, résztvehessenek az ünnepi vásáron terményeikkel és a pénzből pedig vásárolhassanak. Sokan vannak a községben, akik túlteljesítésükkel hozzájárultak a mielőbbi teljesítéshez. Így Mogyari Sándor 324, id. Bakó Károly 317,

P. Nagy Sándor 190 százalékra teljesítették hazafias kötelezettségüket. Csire Zsigmond 5, Csire Lajos pedig 4 mássa búzával teljesítette túl beadási kötelezettségét. Lehetne még sok ilyen példamutató dolgozót felsorolni, összesen kétszázot, akik túlteljesítették beadásukat s igyekeztek azon, hogy a község mielőbb megkapja a szabadpiacot. Harcuk nem volt könnyű, de eredményre vezettek. Most azon kell törekedniük a hencidai dolgozóknak, akik túlteljesítették terüket, hogy meggyőzzék azt a 30 dolgozót is, akik inég nem teljesítették beadásukat, hogy teljesítsék. A beadási kötelezettség teljesítése alól nincs kivétel. Nekik is minél előbb teljesíteni kell azt, amit rájuk a dolgozó nép állama kiszabott.

Akik az új útra lépnek...

A megyében július 20 óta 28 új termelészövetkezeti csoport alakult

A dolgozó parasztság kérésére a földművelésügyi miniszter július 20-tól ismét engedélyezte a termelészövetkezeti csoportok alakítását. Az engedély megadására óta Hajdú-Biharban ugrásszerűen emelkedik a termelészövetkezetek száma, egyre nagyobb tömegek lépnek az új útra, mely a boldog, kulturált paraszti élethez vezet.

nyosodott be legutóbb a Nagyhegyes Október 22 termelészövetkezetben tartott tapasztalatszerzési is. B. Földes Imre középparaszti mondogta: — Nagy utat tettünk meg az

zei gazdálkodás nagy fölényéről, tagjainak jólétéről, de én olyan ember vagyok, hogy azt hiszem el, amit a saját két szememmel látok. Helyen jói szervezett, rendben tartott gazdaságot én még nem láttam. Itt látszik meg jól, hogy mire lehet menni a jó munkafegyelmével, a szorgalmas munkával. A föld árulkodik a rossz gazdára, dudvája, termése a bizonyoságra, de itt a termés, jó gazdát dicséri! Arról itt láttam az meggyőzőt engem, én már nyugodtan lépek az új útra.

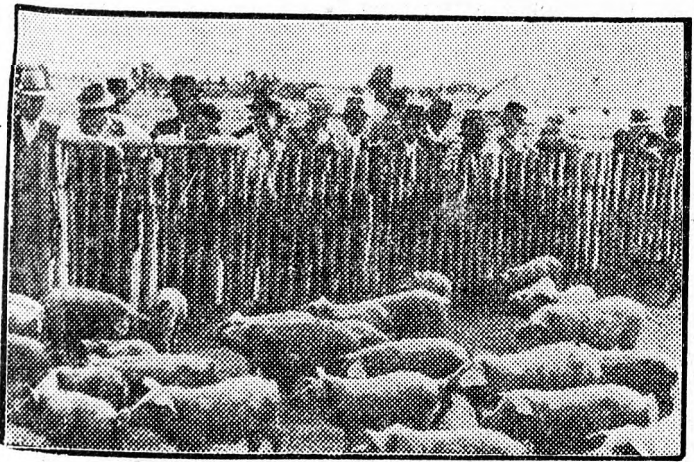
Bácsi János Komádiból az iránt érdeklődött, hogy ha a szövetkezetnek ilyen nagyszabású beruházásai építkezései vannak, milyen jövedelemhez juthatnak a dolgozók? Maradt-e elég az egyéni jölet biztosítására?

Nyári szántás a nagyhegyesi Október 22 földjén.

autón, míg Biharból idáig jöttünk, sok vélemény láttam, de ilyen szépen művelt, jó erőben lévő tengerit, mint az Október 22 tengerije még nem láttam, itt is perzsel a nap és itt is reped már a föld, ahol a kapa nem járja, de a hosszú csöveken érik a termés. Nem történt csoda az Október 22 földjén, csak alkalmazták a fellett agrotechnikai eljárásokat. Négyzetesen vetették a tengerit — szovjet módszer szerint, — negydeszerre kapázták meg és ezzel járolták a talaj nedvességét, nem engedték elpárologni. Az egy kapálás — egy eső elve jól működik meg.

autón, míg Biharból idáig jöttünk, sok vélemény láttam, de ilyen szépen művelt, jó erőben lévő tengerit, mint az Október 22 tengerije még nem láttam, itt is perzsel a nap és itt is reped már a föld, ahol a kapa nem járja, de a hosszú csöveken érik a termés. Nem történt csoda az Október 22 földjén, csak alkalmazták a fellett agrotechnikai eljárásokat. Négyzetesen vetették a tengerit — szovjet módszer szerint, — negydeszerre kapázták meg és ezzel járolták a talaj nedvességét, nem engedték elpárologni. Az egy kapálás — egy eső elve jól működik meg.

Parasztküldötték szemlélik a nagyhegyesi Október 22-ben a tsz szüldőit

A parasztküldötték látogatásai az elenjáró termelészövetkezetekben gyorsítják a termelészövetkezeti mozgalom fejlődését és a személyes tapasztalat meggyőző ereje segíti az egyénileg dolgozó parasztságot az új útra. Sz. Nagy

vényesült az Október 22 földjén. A hétholdas Szász Mihály, aki berettyószentmártonból jött az Október 22 gazdaságának megtekintésére, így beszélt: — Megmondom őszintén, sokat beszélték már nekem a szövetke-

H. Nagy János 4 holdas balmazói városi dolgozó paraszt, aki az Alkotmány tszcs tagja lett.

Megfelelt neki az Október 22 tagjai: A mi szövetkezetünkben a tagság nem várja a munkát, hanem keresi, nem húzódik a hűvösrre, ha dolgozni kell, hanem versenyez azért, hogy a végzi jobban feladatát. Tudjuk, hogy ezzel önmagunknak, de ezzel együtt mindegyik társunknak használunk. Aki dolgozik, annak nincs oka panaszra!

Guti István az Október 22 nőke példát is mondott Bácsi Jánosnak:

— Sipos János a fiával az elmúlt évben 727 munkaegységet szerzett és ahogy kiszámították a készpénz-részesedést és a termények árát, 38,523 forint volt az évi jövedelmük szorgalmas munkájuk után.

Igy győznek a tények, így simulnak el a kételyek.

Kossuth Lajos születésének 150. évfordulóját országszerte megünneplik

Szeptember 19-én Kossuth Lajos születésének 150. évfordulóján országszerte ünnepségeken emlékeznek meg a dolgozók az 1848-49-es magyar szabadságharc nagy vezérééről.

Budapesten a Kossuth Lajos-téren felavatják az új Kossuth szobrot, majd este az Operaházban diszünnpesség keretében emlékeznek meg Kossuthról.

A Nemzeti Múzeum dísztermében szeptember 19-én délelőtti Kossuth-kiállítás nyílik.

Méltóképpen kivesszi részét az ünnepéshől a megújított magyar tudomány is. A Történelmi Társulat hat előadásból álló ünnepi ülészakán kívül előadásokat tart Kossuthról Szegeden, Debrecenben, Egerben, Pécsen, Győrön, Cegléden, „Kossuth toborzó útja” címmel vándorgyűlést tart a társulat.

Több értékes kiadvánnyal adózunk könyvkiadásunk Kossuth emléké-

nek. Így az évforduló alkalmával megjelenik Kossuth összes műveinek újabb kötete, egy Kossuth emlékkönyv, népszerű Kossuth életrajz, a századok ünnepi száma, Andics Erzsébet Kossuthról szóló akadémiai előadásának külön lenyomata és a „Fel mindnyájan a hon védelmére!” című kiadvány új kiadása.

Méltóan ünnepelik meg Kossuth születésének 150. évfordulóját vidéken is, elsősorban szülőfalujaiban Monokon, továbbá Sárospatakon és Sátorajauhelyen, ahol Kossuth iskolába járt.

Nagy ünnepséget rendeznek Debrecenben és Szegeden, de az ország minden nagyobb városában is megemlékeznek Kossuthról s az egész országban megkiszorúzzák a Kossuth-emlékművet.

Az ország valamennyi iskolájában tartandó megemlékezések lesznek teljessé a Kossuth évforduló szeptemberi ünnepségeit.

Tapsviharral, lelkes éljenzéssel fogadták a hírt

Örömnapija volt a dolgozó népnek, amikor megtudta, hogy szeretett Rákosi elvtársunkat miniszterelnökké választották. Rákosi elvtárs, Lenin. Sztálin elvtársak tanítványa, egész életét a dolgozó nép érdekében áldozta és áldozza ma is. Az ő érdekében harcolt akkor is, amikor a Horváth vendégházba vetette, akkor is minden gondolatja a dolgozók sorsának megjavítására volt.

Most rajtunk a sor, hogy segítsük Rákosi elvtársunk munkáját. Mi, a Gépiperméltői Vállalat dolgozói igérjük, hogy augusztus 20-án tett felajánlásainkat túlteljesítjük, hogy ezzel is kifejezzük hálánkat és forró szeretetünket.

Amikor üzemünkben röggyűlést tartottunk, a dolgozók tapsviharral és lelkes éljenzéssel fogadták a hírt. CZIFFRA IMRENE levelező, Gépiperméltői.

Előadás a Pártoktatás Házában

Hétfőn délután 7 órakor „Időszervi nemzetközi kérdésekről” című előadás lesz a párt és tömegszervezeti funkcionáriusok, pártis-kojai előadók honvédség, AVH,

Rendőrség Vasút pol. o. munkatársai estli propagandistaképző tanfolyam vezetői és hallgatói részére. Tartja: Központi Előadói Iroda tagja.

Ha jogainkkal élni tudunk

Pártunk vezette a dolgozó népet, nek értelmé lett és értelmet kapott elgördítette az akadályokat és 1949 az egész emberi élet. Hassa át hát min. deh becsületos dolgozót az a tudat, hogy alkotmányunk csak úgy lehet teljes, ha az abban biztosított jogokkal élni tudunk és a ránk bízott feladatokat, köteleességeinket maradéktalanul végrehajtuk.

KELLEMBERGER GYÖRGY levelező, Szepes, Új Élet tszcs.

Válasz a Néplap cikkére

A Néplap augusztus 14-i számában a „Munkavédelem” című cikkben a 61/1. Építőipari Vállalat felé bírálatot gyakorolnak. A bírálatot elfogadjuk a fennálló lazaságokat a havi munkavédelmi szemlék megtartása körül megszüntetjük. A munkavédelmi konferenciák megtartását a kollektív szerződésben negyedévenként vállal- ták, de ez nem jelenti azt, hogy ne tart-

sunk havonként konferenciákat. — Ezek a konferenciák lesznek hivatva arra, hogy végrehajtsuk Pártunk idevonatkozó határozatait, megvédjük a dolgozókat baleseti és egyéb üzemi megbetegedésektől. Szilágyi Sándor, 61/1. sz. Áll. Építőipari Tröszt bizt. megbízottja.

Új takarmánynövényeket termelnek

A szovjet növényem-sítők ként nem haladja meg a husz tonnapraforgó és a csicsóka keresztezése útján új takarmánynövényt természetelték ki. Az új növény nemcsak nagymennyiségű zöldtakarmányt ad, hanem hektáronként több mint 50 tonna, az az 500 mázsa gumótermést is, a közönséges csicsóka gumótermése hektáron-

ként nem haladja meg a husz tonná-t. Az új növény szára és gumój több mint 30 százalék cukrot tartalmaznak és Riválóak a sertés- takarmányozásra is, Ukrajnában és Bjeloruszsjában már sok kolhoz és szovhoz megkezdte az új takarmánynövény termesztését.

Még ma kössön szerződést nyulaira

minden mennyiségben a Prémes Állattenyésztő Vállalattal, mert szerződés esetén prémnyulért elősúlyban kg-onként 12 Ft-ot egyéb nyulért 10 Ft-ot fizetünk. Levél megkeresésre szerződés blankettát küldünk. Prémes Állattenyésztő Vállalat, Budapest, V. Sütő utca 1.

